

Ez, eskerrik asko

Antton Izagirre

Aurreko mendeetan oinarrituriko ikuspegi klasikoak, gizakia naturarekin bat eginda, entitate oso, bakar eta banaezintzat hartzen zuen. Ideala inondik inora. Kultura, aldiz, janzkera hutsa zen, antzerki bateko mo-zorro baten antzera. Ikuspegi modernoago batetik tiraka, berriz, gizakia, egitura kultural, sozial, psikologiko eta biologiko-ek elkar-eraginean osatzen dute eta guz-tiek haren izate eta portaera baldintza-tzen dute.

Horretan nengoela, azkenaldian eza-guna zitzaidan ahots batek –“gu ertzai-nak gara, zu ere izan zaitezke. Egin zaitez

ertzain”– luzatu dit gonbidapena aurre-ko pantailaren barrunbetik. Entzundako-ari arreta jarri eta engaiatzeko moduko eskaintza izan ote daitekeen hasi naiz hausnartzen.

Egitate horrek eskatzen duen egitura kulturalari niretik begira jarrita, ertzai-nak independentistak kolpatzera bultza-tuak izan daitezkeela noizbait pentsarazi dit –ez litzateke lehen aldia izango-. Kontraesan beldurgarria edonola ere, in-dependentzia zale den ororentzat.

Egitura psikologikoari kasu egiten bal-din badiogu, indarkeria eta izaera oldar-korra, maiz nabarmendu izan dena, ez

dira aproposak nonbait abegikorra dena-rentzat. Alderdi sozialetik begiratuta ere, polizia izatea ez da gehien maite du-gun ofizioa gaurko Euskal Herrian, ez bederen gure inguruan. Egitura biologi-koari dagokionez, adinak esaten dit ez dela niretzat propio zuzenduriko ideia izan.

Egia esateko, gazteek deialdiri aldeko-tasuna emateko izan ditzaketen motibo-ak ez ditut ezagutzen, baina kezkatzen naute. Hala ere, bakarren bat uniforme-aren moztarroak liluratuko balu, parada aproposa luke datozen ihauterietan txantxo janzteko. •

Nola berrosatuko gara horrela?

Miren Azkarate
Badiola

Aurreko hilabeteko nire kolabo-razioa irakurri zenutenek agian gaur bai, gaur umorez beteriko lerroak espero dituzue, baina gaurkoan ere tonu serioa erabiliko dut. Nire gertuko pertsona horri arrazoa eman beharko diot azkenean.

Beste urte batez Torturaren Eguna izan da aste honetan, otsailaren 13an, ostegunean. 39 urte beteko dira aurten Joxe Arregi erail zutela. Bere herrian, Zi-zurkilen, egongo naiz egun horretan (le-rrook lehenago idatziak dira), niretzat

oso berezia izango den mahai inguru batean parte hartzen. Torturaren osteko berrosatzeaz hitz egingo dugu, Joxek eta beste hainbatek egin ahal izan ez dute-na. Guk behintzat kontatu dezakegu eta nik neuk behintzat haien partez ere kontatzen jarraituko dut.

Berrosatze horretan bada puntu oso garrantzitsu bat tortura jasan dugunon-tzat: aitortza. Iritsi ez zaiguna eta, duela egun batzuk nik behintzat argi ikusi du-dan bezala, iritsiko ez zaiguna. Zergatik diodan hain irmo baieztapen hori? Ikusi

besterik ez dagoelako Antonio Gonzalez Pacheco *Billy el Niño* torturatzaillearen zerbitzu orria eskatuta zein izan den UP, PP, PSOE eta VOXen erantzuna: ez. Argi dago asko dutela ezkutatzeko; guk oso ongi dakigu zer den eta zein babes eta inpunitate duten torturatzailleek. Baina horrelako albisteekin niretzat behintzat zaurian gatzat botako balidate bezala da, ez da soilik zauria ez zaidala ixten, bai-zik eta mina areagotzen didatela, gai-nontzeko alderdi politikoak eta gizartea orokorrean isilik dagoen bitartean. •